

попаднала в капана, докато демонът не доказал нему и на св. Франциск, че душата му ще бъде прокълнатата^и осъдена. Гротескно и страховтно превръщане на последици, според които папата причинява осъждането на един покаял се грешник и сам бива прокълнат в Ада от жертвата си.

Деветият трап съдържа сеячите на схизми и разногласия, ужасно раздясвани и обезобразявани от меча на един дявол: това е жестока гледка в която се явяват Мохамед, римския трибун Курионе,¹⁾ Моска де Ламберти, Бертран дьо Борн и един Дантев сродник - Джери дел Бело, който смело му се закана с пръст, загдето още не е отмъстено за насилническата му смърт. Още по-противна е сцената в последния ров, където се намират фалшификаторите на метали/алхимиисти/, на личности, на монети, на думи; това е една отвратителна смесица от болни, ж крастави, побесняли, изгарящи от треска, или с подути от воднянката кореми, всички с долни и груби души, които се ругаят помежду си. Един античен и един модерен, фалшивият Синон^{от} Троянската война и майстор Адам, фалшификатор на флорини в Ромена, подкачат някакъв смешен спор.

На края на Малеболдже, стъпили на дъното на адския кладенец, се извишават като ~~кули~~ кули окованите библейски и митологически великани, символ на бунт към ~~Бог~~ божеството; чрез един от тях, ~~който~~ Антей, който ~~е~~ бил с развързани ръце, Данте и Виргилий били свалени в последния кръг на Ада, гдето се разстила смразената река Кочито. Сред този неподвижен, смъртен мраз са забити тези, които ~~всичко~~ ^{изменили} ~~всичко~~ всичко, което е имало доверие в тях: предатели на близките си, на отечеството, на гостите, на благодетелите си, души вкаменени от злото, жалки към другарите си по тегло, срамуващи се да бъдат дпомняни в света. Поетът е неумолим към тях и се заяда с Бока делъи Абати, който предал гвелфите в Монтанерти; ала там наблизко разкрива страшната мьст през гладна смърт и изплаква цялата си бащинска болка графа Уголино; общите за всички човешки чувства ~~не~~ пак ни трогват до центра на земята и злото.

И най-сетне ето го, неподвижен, забит в леда, чудовищния Луцифер, адската троица с три лица, който гризе в трите си уста Юда, предателя Христов, и Брут и Касий предателите на Цезар. Като се залавят за козината на Луцифер поетите ~~слизват~~ ^{се спускат} до самата среда на земята и излизат в другото полукълбо, в някаква пещера от която влизат в един подземен, кривуличещ, безкрайно дълъг път, през който ~~влизат~~ се връщат ~~за~~ да "видят отново звездите".

1/ Курионе подбудил Цезар да започне гражданска война срещу Помпей. Моска дей Ламберти подбудил разногласията между гвелфи и гибелини. Бертран дьо Борн накарал сина на английския крал Хенрих II да води война против баща си.

Джери дел Бело породил разногласия поради които сам бил убит